

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 3. Quibus, & in qua quantitate, quando, & quibus beneficiis concedi, aut imponi possint pensiones?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

925 Difficultas est de ordinariis benefici-
 orum Collatoribus, Papâ inferioribus,
 an beneficio vacanti pensiones impone-
 re possint? 32. probabilis esse, quod
 Episcopus, seu ordinarius, non possit
 pensionem imponere beneficio; sed tan-
 tum Beneficiario, exceptâ causâ pacis,
 & concordiâ; sic Castropalaus cit. n. 4.
 ex c. de cetero. de transact. Ratio est,
 quia beneficia Ecclesiastica sine diminu-
 tione conferri debent, ut constat ex Ru-
 brica h. t. Ad dit tamen Eisling, incit. tit.
 n. 10. in causis specialibus, ex justa, &
 necessaria causa, vel evidentem Ecclesiæ
 utilitatem concernente, posse Episco-
 pum adhuc hodie imponere pensionem
 beneficiis, non in perpetuum; nec cum
 facultate transferendi ad alterum; sed
 duraturam ad vitam gravati beneficia-
 rii, cum quo, & pensio extingatur; ita
 ille cum Tagnano in c. nisi de præbend.
 n. 28. & seq. An autem Episcopus possit
 beneficio imponere pensionem duratu-
 ram ad vitam pensionarii, quæ transeat
 ad Successorem Beneficiarii? negat San-
 chez cit. n. 99. & Azor cit. l. 8. c. 6. q. 1.
 affirmat verò Suarez l. 4. de Simonia
 c. 51. n. 18. & Layman l. b. 4. tract. 2. c. 18.
 n. 31. ambo suam opinionem probantes
 ex variis juribus; sed sententia negans
 hoc evincit, quod non possit regulariter,
 & ordinariè; affirmans autem, quod
 possit ex causâ justa, & necessaria, vel
 evidentem Ecclesiæ utilitatem concer-
 nente, idq. ubi causa non est personalis,
 absque consensu tamen Patroni præfer-
 tim Laici, Episcopus beneficiis Patrona-
 tis imponere non potest pensiones. Quia
 hoc est contra Jus Patroni, approbatum
 à Papa, cui derogare nequit inferior;
 Sic Rebuff. in praxi beneficiorum p. 3.
 num. 28. & 48. contra Lessium l. 2. c. 34.
 n. 207. & Azor l. 8. c. 8. q. 2. De reliquis
 huc pertinentibus agam infra.

926 Questio præterea est, quid in hoc
 possint Legati à latere? Azor cit. l. 8. c. 6.
 q. 2. censet, eos posse imponere pensio-
 nes illis beneficiis, quæ jure suo conferre
 possunt eo modo, quo Ordinarius:
 Nuntios autem, aliosque Legatos, quia
 per se non habent potestatem conferen-
 di beneficia, nec posse illis imponere
 pensiones. Sic Garcia de benef. i. p.
 c. 5. n. 186. si autem ejusmodi Legatis,

Tom. III.

vel Nuntiis conceditur facultas confe-
 rendi beneficia cum ipsa legatione, cen-
 set Garcia cit. n. 292. posse tunc illis im-
 ponere pensiones, non autem si separa-
 tim à commissione legationis; quia ibi
 tum potestas est ordinaria; hic solum de-
 legata; & ideo extenditur illa, non ista.
 Castropalaus tamen cit. n. 5. probabilis
 putat, quod in neutro casu possit; quia
 concedere beneficia, & imponere beneficiis
 pensiones, diversa sunt, à diverso autem,
 ad diversum non fit extensio.

§. 3.

Quibus, & in qua quantitate, quando, &
 quibus beneficiis concedi, aut imponi
 possint pensiones?

AD 1. 32. jure novo Tridentini sess. 927
 23. de Reform. c. 6. nemini ante an-
 nos pubertatis, posse beneficium Ecclesi-
 sticum concedi, licet sit initiatus primâ
 tonsurâ, aut etiam in minoribus consti-
 tutus; pensionem autem Ecclesiasticam,
 nulli non Clerico; nam hæc supponit in
 recipiente Clericatum: an autem ejus-
 modi pensionem obtinere possit Cleri-
 cus ante annum 14. ætatis? negativam
 sequitur Garcia p. 1. de Benefic. c. 5. n. 121.
 apud Pirhing. h. l. n. 12. dicentem ex il-
 lo, quod, sicut jure novo Tridentini
 nullus potest obtinere beneficium, sic
 nec possit pensionem Ecclesiasticam an-
 te annum 14. sed Tridentinum nullam
 facit mentionem pensionis; unde ad pen-
 sionem sufficere ætatem septem anno-
 rum supposito Clericatu, & in ea non
 procedere dispositionem hujus decreti,
 tradit Barbosa in dist. c. 6. Trid. n. 9. &
 apud eum Riccius, Gonzalez, & alii: ad-
 dit tamen Pirhing cit. ex eodem Garcia
 cit. secundum stylum Curie, qui non est
 capax beneficii Ecclesiastici, nec esse ca-
 pacem pensionis Ecclesiasticæ, quam por-
 rô vim habeat iste stylus, alibi pluribus
 exposui. Cæterum quædam Ecclesiæ,
 saltem in Germania recipiunt ad Cano-
 nicatum Clericos, etiam impuberes, non
 receptas Tridentino in hoc puncto.

Ad 2. 32. pensionem debere esse 928
 moderatam, ut beneficiario saltem ran-
 tum relinquatur, quando indiget ad de-
 centem sustentationem, ad opera mi-
 sericordiæ, ad decentem hospitalita-
 tem, solvenda jura Episcopalia, & alia
 onera,

Ee

onera,

onera, c. De Monachis. 12. de præbend. cenfetur autem moderata, si non excedat tertiam partem annui redditus; Azor cit. q. 5. pensio tamen imposita fructibus beneficii, non intelligitur imposita distributionibus quotidianis proprie dictis; nam istæ non veniunt appellatione fructuum beneficii; nec fructibus, seu redditibus incertis; nisi vel exprimitur, ut notat Azor cit. q. 17. vel contrarium colligatur, aut ex stylo Curie, aut ex subjecta materia.

929 Ad 3. R. ubi licita est impositio pensionis, eam posse fieri tam antè, quam post collationem beneficii, ut colligitur ex c. unic. h. t. ubi tamen nota, præstare pensionem reservari ante collationem, ne si aliquid ex illa directè, vel indirectè redundet in commodum Collatoris, periculum subit Simonie, prout dicitur in dict. c. unic. ibi: nam, si proventus ante donationem (intellige collationem) non perceperit ipse, sed alius, & ex donatione consequatur, ut ipse proventus percipiat, non est dubium, circa hæc intercedere simoniacam pravitatem. Si verò ante donationem perceperit ipse proventus, credimus distinguendum, utrum antè donationem constituat, ut ipsi proventus retineantur ad tempus pro causa justa, & necessaria? aut conveniat cum eo, qui accepit beneficium, seu cum mediatore quocunque, ut officio illo concessio retineat ipse sibi proventus: Primum enim membrum credimus esse licitum: secundum autem dicimus, non licere: ne viam aperiatur his, qui pravitatem suam fatagunt palliare.

930 Not. autem, cum pensio imponitur beneficio, ad validam impositionem ejus, etiam à Papa factam, exigi consensum beneficiati, juxta Azor. cit. q. 6. Certum est, quod Papa, saltem non soleat, aliter imponere; sic Pirhing h. l. num. 15. quod probabiliter etiam procedit de beneficiis vacantibus, nisi Advocatus, seu defensor tunc loco beneficiati consentiat, hic Castropalaus t. 13. §. 1. p. 11. §. 5. n. 2. est enim quasi quædam alienatio eorum fructuum.

931 Pirhing h. l. num. 16. cenfet, in istiusmodi casu, consensum Patroni non

necessariò requiri, spectato jure communi, nisi ex decentia, secluso privilegio, vel consuetudine contrariâ, ex Abbate in c. unic. h. 2. num. 20. Azor citat. c. 8. q. 1. secus tamen esse in permutatione, beneficiorum unione, vel resignatione in favorem tertii; rationem primi dat, quia id nullo jure cavetur, sed contrarium diximus supra; rationem secundi verò istam; quia sic Patronus privaretur jure præsentandi.

Ad 4. R. quamvis omnibus beneficiis imponi possint pensiones à summo Pontifice; à Tridentino tamen Sess. 24. de reform. c. 13. statutum esse, ut beneficia tenuia minimè graventur pensionibus; atque adeo in specie, ne Ecclesiæ Cathedrales, quarum redditus summam 1000. aureorum non excedunt; & parochiales, quarum redditus summam 100. Ducatorum, secundum annum valorem, pensionibus & reservationibus, fructuum graventur: Beneficiis autem simplicibus nulla pensio imponi solet, nisi annui redditus excedant summam 24. Ducatorum; sic Azor p. 2. l. 8. c. 8. q. 7. nec etiam dignitati, vel Canonicali, si non excedat 100. Ducatorum summam; Sic Azor cit.

Ulterius dubitari potest 1. ad quid obligetur pensionarius? 2. an obligatio solvendi pensionem transeat ad Successorem Beneficiati gravati? 3. an in supplicatione, quæ fit Papæ pro pensione constituenda, in beneficio Patronato, fieri debeat mentio de qualitate beneficii? 4. an pensionis jam adeptæ? 5. quibus modis pensiones extinguantur? 6. an, sperans beneficium, possit Collatori promittere pensionem inde solvendam? Ad 1. R. teneri eum ad onera annexa beneficio pro rata suæ pensionis, quæ ob necessitatem, vel publicam causam à Clericis interdum exiguntur titulo beneficiorum, ex quibus habet fructus, quia qui habet commodum, etiam sentire debet onus. Azor cit. c. 9. q. 2. excipe tamen pensionem exemptam; nam si Papa alicui assignat pensionem ex alieno beneficio, cum immunitate ab onere subsidii, totum subsidium præstat Rector Beneficii. Præsumitur autem hæc immunitas, si eam assi-

assignet in alimenta; hæc enim imunita sunt à contributionibus; Sic Azor cit. §. Si quæras: Notat ramentum Azor pensionem constitui solere cõ minorem, quando Titulari, seu Rectori Ecclesiæ gravato omnia onera præstanda incumbunt.

934 Ad 2. 12. affirmativè, si onus sit reale, seu incumbat ipsi beneficio; res enim transit cum onere, secus est, si sit personale solum, seu gravatus tantum sit Beneficiatus; & si contingat vacare, vel sequestratam esse Ecclesiam, vel beneficium realiter gravatum, pensionem tunc præstat Oeconomus, vel sequester. Quod, si antecessor in beneficio gravato, ante mortem, non solvit pensiones, dicendum erit juxta tradita superius, qualiter Successor teneatur ad antecessoris debita exsolvenda? Ad 3. 12. affirmativè, si Patronus sit Laicus ex fundatione, ædificatione, vel dotatione Ecclesiæ; quia hoc gratiam reddit majorem, & concessionem difficiliorem; secus, si habeat alio jure, vel Patronus sit Ecclesiasticus; sic Azor cit. p. 8. q. 3. Ad 4. 12. pariter affirmativè; quia non præsumitur, Papam velle duplici onere gravare eandem Ecclesiam; cæterum impetratio pensionis non necessariò requirit mentionem prius obtenti beneficii; secus est, si habens pensionem supplicet pro beneficio gratiosè concedendo, quia Canones non prohibent habere beneficium cum pensione in alio beneficio, sic Azor. cap. 10. quest. 8.

935 Ad 5. 12. pensiones extinguuntur variis modis 1. morte pensionarii; 2. contracto matrimonio per verba de præsentibus, intellige juxta num. 48. 3. promotione ad Episcopatum. Juxta dict. supr.; 4. professione Religiosa; 5. assumptâ militiâ; 6. si pensionarius etiam sine consensu Papæ illam remittat in perpetuum; 7. si jure, & non mero facto obtineat beneficium, in quo ei pensio constituta est: hæc enim omnia deduci possunt ex traditis in præmissis quæstionibus. Ad 6. constabit ex n. 986.

ARTICULUS IV.

De unione beneficiorum.

Tom. III.

936 Non est dubium, præbendarum numerum, etiam diminui, beneficiorum unione; hæc, est duorum, vel plurium beneficiorum, aut Ecclesiarum facta annexio, vel temporalis, vel perpetua; hoc fit, cum dicitur, ut hæc annexio perpetuò duret; vel ad perpetuam rei memoriam; vel ad beneplacitum Sedis Apostolicæ; vel, si fiat contemplatione Ecclesiæ; illa autem fit, cum exprimitur certum tempus, vel cum fit gratiæ personæ; in dubio autem præsumitur facta contemplatione Ecclesiæ.

§. I.

Quor modis fiat unio beneficiorum?

937 Resp. quod tribus, primò, si ex duobus fiat unum; quo casu consuetudo; & privilegia uni Ecclesiæ concessa, accedunt etiam alteri, & si sint contraria, favorabilia servari possunt; sic Gregor. Tholof. Garcia, & alii. Secundò, si una Ecclesia, alteri tanquam Superiori, subjicitur, velut accessorium principali; & hoc casu, accessorium quasi extinguitur, & induit naturam, qualitates, & privilegia ejus, cui adhæret gloss. in c. Et temporis. V. unire. 16. quest. 1. Ita Sanchez lib. 7. moral. cap. 29. num. 164. quo casu, per unionem, factam Ecclesiæ exemptæ, Ecclesia unita, & ante non exempta, evadit exempta; & Ecclesia secularis, sic accessorie unita regulari, evadit regularis; quia ipsa quoad nomen, & titulum extinguitur, & solum conditionem acquirit Ecclesiæ principalis; sic Azor cit. part. 2. lib. 6. cap. 28. quest. 2. Sanchez cit. & alii. Tertiò, si duo beneficia æque principaliter uniantur, ita, ut ambo retineant naturam, qualitates, & privilegia sua, & neutra alteri subjiciatur, vel adhæreat; sed utrumque proprios redditus, & suum titulum habeat sub eodem tamen Rectore.

938 Quæstio est, unde cognoscere possimus unionem factam esse principaliter, vel accessorie? 12. ex tenore litterarum unionis; si enim dicitur: illud, & illud beneficium unimus, unio est æque principalis; si autem dicat: hoc beneficium isti Ecclesiæ, vel beneficio unimus, & incorporamus, unio facta est accessorie:

Et 2

riè: